

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 12.9.2012
COM(2012) 512 final

2012/0244 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o jeho vztah k nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

V současné době je spolehlivost bankovního sektoru stále v mnoha ohledech úzce spjata s členským státem, v němž jsou banky usazeny. Pochybnosti o udržitelnosti veřejného dluhu, vyhlídkách na ekonomický růst a životaschopnosti úvěrových institucí vytvářejí negativní, vzájemně se posilující tržní trendy. To může být rizikové pro životaschopnost některých úvěrových institucí, jakož i pro stabilitu finančního systému a může to znamenat výraznou zátěž pro již tak napjaté veřejné finance dotčených členských států.

Tato situace vytváří konkrétní rizika v eurozóně, kde jednotná měna zvyšuje pravděpodobnost toho, že vývoj v jednom členském státě může ohrozit hospodářský vývoj a stabilitu v celé eurozóně. Stávající riziko finančního rozštěpení postupující podél státních hranic navíc výrazně narušuje jednotný trh v oblasti finančních služeb a brání tomu, aby napomohl k hospodářskému oživení.

Zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví (dále „orgán pro bankovníctví“ nebo „EBA“) nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) a Evropského systému dohledu nad finančním trhem (ESFS) již přispělo k lepší spolupráci mezi vnitrostátními orgány dohledu a k vypracování jednotného souboru pravidel pro finanční služby v EU. Dohled nad bankami však do značné míry nadále přísluší členským státům, a proto se nedokáže vypořádat s propojenými bankovními trhy. Od nástupu bankovní krize selhání dohledu významně narušilo důvěru v bankovní sektor EU a zhoršilo napětí na trzích se státními dluhopisy v eurozóně.

Z tohoto důvodu v květnu 2012 vyzvala Komise v rámci dlouhodobější vize pro ekonomickou a fiskální integraci k vytvoření bankovní unie, aby se obnovila důvěra v banky a v euro. Jedním z klíčových prvků bankovní unie by měl být jednotný mechanismus dohledu s přímou kontrolou nad bankami, který by přísně a nestranně prosazoval obezřetnostní pravidla a účinně dohlížel na přeshraniční trhy s bankovními službami. Bude-li se bankovní dohled v eurozóně držet vysokých společných standardů, přispěje obnovení nezbytné důvěry mezi členskými státy, což je nezbytnou podmínkou pro zavedení jakéhokoli společného jištění.

Na summitu eurozóny dne 29. června 2012 vyzvaly hlavy států a předsedové vlád Komisi, aby „v brzké době předložila návrhy, které by zavedly jednotný mechanismus dohledu. Pokud bude takový mechanismus pro banky v eurozóně vytvořen, Evropský mechanismus stability by mohl mít na základě řádného rozhodnutí možnost přímo rekapitalizovat banky“. V závěrech zasedání Evropské rady konaného ve dnech 28.–29. června 2012 se uvádí, že toto prohlášení týkající se eurozóny a návrhy, které v souladu s ním Komise předloží, by měly zohlednit vývoj „konkrétního a časově vymezeného plánu k dosažení skutečné hospodářské a měnové unie“.

V rámci tohoto nového mechanismu bude Evropská centrální banka provádět širokou škálu klíčových úkolů v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi v členských státech eurozóny. V zájmu zachování a prohloubení vnitřního trhu budou ostatní členské státy moci navázat s Evropskou centrální bankou úzkou spoluprací.

Aby po zavedení jednotného mechanismu dohledu nedošlo k roztržce vnitřního trhu, je nezbytné zajistit řádné fungování orgánu pro bankovníctví. Jeho úloha by proto měla zůstat zachována, aby mohl dále pracovat na jednotném souboru pravidel a zajišťovat sbližování postupů dohledu v celé EU.

Společně s návrhem nařízení Rady, kterým se podle čl. 127 odst. 6 SFEU svěřují Evropské centrální bance zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, zavádí tento návrh cílené změny nařízení, kterým se zřizuje Evropský orgán pro bankovníctví.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Komise zohlednila analýzu provedenou v souvislosti s přijetím tzv. dohledového balíčku, kterým byly vytvořeny evropské orgány dohledu, jež posoudila operační, správní, finanční a právní aspekty vztahující se k zavedení jednotného mechanismu dohledu. V krátkém termínu, který byl na summitu eurozóny z 29. června stanoven, nebylo možné formální posouzení dopadů vypracovat.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Návrh vychází z článku 114 SFEU, neboť mění nařízení (EU) č. 1093/2010, které bylo přijato na stejném právním základě.

Návrh se omezuje na úpravu procedurálních postupů, kterými se orgán pro bankovníctví řídí, s cílem zohlednit svěřené úkoly v oblasti dohledu Evropské centrální bance a zajistit, aby orgán pro bankovníctví mohl nadále vykonávat své funkce s cílem chránit celistvost, efektivnost a řádné fungování vnitřního trhu v oblasti finančních služeb a udržovat stabilitu finančního systému na vnitřním trhu. Návrh nemění rozložení příslušných pravomocí mezi orgánem pro bankovníctví a orgány členských států. Ustanovení tohoto návrhu nepřekračují rámec toho, co je nezbytně nutné pro dosažení sledovaných cílů. Návrh je proto v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

4. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ NÁVRHU

Pravomoci orgánu pro bankovníctví, zejména pokud jde o závazná rozhodnutí přijímaná k urovnávání sporů a v mimořádných situacích

Znění článku 4, čl. 18 odst. 1 a čl. 35 odst. 1 až 3 se mění tak, aby mohl orgán pro bankovníctví vykonávat své úkoly také ve vztahu k Evropské centrální bance. Novelizací se tedy vyjasňuje, že pojem „příslušné orgány“ zahrnuje také Evropskou centrální banku, jak je tomu i v ostatních člancích, které na „příslušné orgány“ odkazují.

Aby mohl orgán pro bankovníctví vykonávat své úkoly v oblasti urovnávání sporů a opatření v mimořádných situacích také ve vztahu k Evropské centrální bance, vkládají se v člancích 18 a 19 odstavce 3a, které stanoví zvláštní postup ve vztahu k rozhodnutím, které orgán pro bankovníctví přijímá podle odstavců 3 obou uvedených článků. V rámci tohoto postupu platí, že pokud Evropská centrální banka nevyhoví opatření orgánu pro bankovníctví, které má za cíl urovnání sporů nebo řešení mimořádné situace, měla by podat vysvětlení. V takovém

případě (který je nepravděpodobný), kdy jsou příslušné požadavky stanoveny v přímo použitelných právních předpisech EU, může orgán pro bankovníctví přijmout individuální rozhodnutí určené dotčené finanční instituci, aby prosadil své opatření, a běžně se očekává, že tak učiní. Díky tomu budou opatření orgánu pro bankovníctví, která mají za cíl urovnání sporů nebo řešení mimořádné situace, plně vymahatelná.

Způsob hlasování

Jelikož bude Evropská centrální banka koordinovat postoj členských států eurozóny, je nutné změnit způsob hlasování, který je nyní stanoven v nařízení o EBA, aby rozhodnutí orgánu pro bankovníctví byla přijímána v zájmu zachování a posilování vnitřního trhu v oblasti finančních služeb.

Podle nařízení o EBA přijímá rozhodnutí o otázkách regulačních (závazné technické normy, obecné pokyny a doporučení podle článků 10, 15 a 16 a rozhodnutí o přehodnocení omezení pro finanční činnosti podle čl. 9 odst. 5) i rozpočtových (kapitola VI) rada orgánů dohledu kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

Rozhodnutí o dalších otázkách (např. o porušení práva podle článku 17, o urovnávání sporů podle článku 19 nebo o volbě správní rady) přijímá rada orgánů dohledu prostou většinou členů s hlasovacím právem, kdy každý člen má jeden hlas.

Pokud nebudou hlasovací práva změněna, nelze zajistit, aby rozhodnutí přijímaná prostou většinou vždy představovala zájmy Unie jako celku. Způsob hlasování v některých specifických případech prosté většiny je proto nutné upravit, aby zůstala zachována celistvost vnitřního trhu a zároveň nebyl ochromen rozhodovací proces v orgánu pro bankovníctví.

Nejlepším způsobem, jak tohoto cíle dosáhnout, je svěřit rozhodovací pravomoci nezávislé odborné skupině a zavést účinný mechanismus hlasování na základě obráceného většinového principu, který zajistí, aby návrh vypracovaný nezávislou odbornou skupinou podpořily členské státy eurozóny i mimo eurozónu. Díky tomu také členské státy eurozóny nebudou disponovat blokační menšinou v případě opatření proti jednomu z nich.

Článek 41 nařízení o orgánu pro bankovníctví se proto mění tak, aby měla nezávislá odborná skupina v otázkách porušení práva EU a urovnávání sporů silnější rozhodovací pravomoci, a odpovídajícím způsobem upravuje pravidla, kterými se řídí její složení.

Článek 44 nařízení o orgánu pro bankovníctví nově stanoví, že rozhodnutí navržená nezávislou odbornou skupinou jsou přijata, nejsou-li zamítnuta prostou většinou, která zahrnuje alespoň tři hlasy zúčastněných členských států a tři hlasy nezúčastněných členských států. Je přidáno zvláštní ustanovení o jmenování nezávislé odborné skupiny.

Složení správní rady

Vzhledem k rozhodujícímu vlivu členů z členských států, které se účastní jednotného mechanismu dohledu nebo s ním úzce spolupracují, při volbě správní rady (prostá většina přítomných členů) nemohly být členské státy, které se mechanismu neúčastní, ve správní radě řádně zastoupeny. V návrhu se proto mění složení správní rady orgánu pro bankovníctví, aby bylo její složení vyrovnané a odráželo složení EU jako celku a aby v něm byly zastoupeny i členské státy, které se mechanismu neúčastní. Nově tak budou ve správní radě tyto členské státy zastoupeny alespoň dvěma členy.

Článek 45 nařízení o orgánu pro bankovníctví se proto mění tak, aby správní rada nově zahrnovala alespoň dva členské státy, které se jednotného mechanismu dohledu neúčastní.

Přezkum způsobu hlasování na základě dalšího vývoje

Aby byl zohledněn jakýkoli vývoj v řadě členských států, jejichž měnou je euro nebo jejichž příslušné orgány začaly úzce spolupracovat podle článku 6 nařízení .../..., Komise se žádá, aby přezkoumala navržená ustanovení s cílem zjistit, zda na základě takového vývoje nejsou nezbytné případné další úpravy, aby bylo zajištěno, že orgán pro bankovníctví přijímá rozhodnutí v zájmu udržení a posílení vnitřního trhu v oblasti finančních služeb.

5. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o jeho vztah k nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 29. června 2012 hlavy států a předsedové vlád zemí eurozóny vyzvali Komisi, aby předložila návrhy ustavující jednotný mechanismus dohledu, do kterého by byla zapojena Evropská centrální banka. Evropská rada ve svých závěrech z 29. června 2012 vyzvala předsedu Evropské rady, aby v úzké spolupráci s předsedou Komise, předsedou Euroskupiny a prezidentem Evropské centrální banky připravil konkrétní harmonogram pro dosažení skutečné hospodářské a měnové unie, jenž by obsahoval konkrétní návrhy na zachování jednoty a celistvosti jednotného trhu finančních služeb a jenž by zohledňoval prohlášení zemí eurozóny a záměr Komise předložit návrhy založené na článku 127 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (2) Ustavení jednotného mechanismu dohledu je prvním krokem k vytvoření evropské bankovní unie, která je založena na skutečně jednotném souboru pravidel pro finanční služby a kterou tvoří také společný rámec pro pojištění vkladů a restrukturalizaci.
- (3) K naplnění jednotného mechanismu dohledu svěřuje nařízení Rady (EU) č. .../...³ [nařízení podle čl. 127 odst. 6 SFEU] Evropské centrální bance zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi v členských státech, jejichž měnou je euro. Ostatní členské státy mohou s Evropskou

¹ Úř. věst. C ..., ..., s.

² Úř. věst. C ..., ..., s.

³

centrální bankou navázat úzkou spolupráci. V rámci uvedeného nařízení má Evropská centrální banka koordinovat a uvádět postoj těchto členských států k rozhodnutím, která má přijmout rada orgánů dohledu Evropského orgánu pro bankovníctví (dále jen „orgán pro bankovníctví“) a která patří mezi úkoly Evropské centrální banky.

- (4) Skutečnost, že jsou Evropské centrální bance ve vztahu k některým členským státům Unie svěřeny úkoly dohledu v bankovníctví, by neměla nijak narušit fungování vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Je proto nezbytné zajistit řádné fungování orgánu pro bankovníctví poté, co budou Evropské centrální bance tyto úkoly svěřeny.
- (5) Vzhledem k úkolům v oblasti dohledu, které byly Evropské centrální bance svěřeny nařízením Rady (EU) č. .../... [nařízení podle čl. 127 odst. 6 SFEU], by měl být orgán pro bankovníctví schopen vykonávat své úkoly také ve vztahu k Evropské centrální bance. Měl by být stanoven zvláštní postup, aby byly stávající mechanismy pro urovnávání sporů a opatření v mimořádných situacích i nadále účinné. Zejména pokud Evropská centrální banka nevyhoví opatření orgánu pro bankovníctví, které má za cíl urovnání sporů nebo řešení mimořádné situace, měla by podat vysvětlení. V takovém případě by měl orgán pro bankovníctví přijmout individuální rozhodnutí určené dotčené finanční instituci, pokud má na základě požadavků stanovených v přímo použitelných právních předpisech Unie tuto možnost.
- (6) Měl by být upraven způsob hlasování v radě orgánů dohledu – zejména pokud jde o rozhodnutí, která orgán pro bankovníctví přijímá prostou většinou členů –, aby byly odpovídajícím způsobem zohledněny zájmy všech členských států a aby mohl orgán pro bankovníctví řádně fungovat v zájmu zachování a prohlubování vnitřního trhu v oblasti finančních služeb.
- (7) Rozhodnutími týkajícími se porušení práva Unie a urovnávání sporů by se měla zabývat nezávislá odborná skupina složená z členů rady orgánů dohledu s hlasovacím právem, u nichž nedochází k žádnému střetu zájmů a které jmenuje rada orgánů dohledu. Rozhodnutí, která odborná skupina radě orgánů dohledu navrhne, by se měla považovat za přijatá, nejsou-li zamítnuta prostou většinou, která by měla zahrnovat odpovídající počet hlasů členů zastupujících členské státy, které se jednotného mechanismu dohledu účastní, a členů zastupujících členské státy, které se mechanismu neúčastní.
- (8) Na členy nezávislé odborné skupiny zřízené podle čl. 41 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010 by nemělo být nahlíženo tak, že jsou ve střetu zájmů, pokud jediným důvodem je, že zastupují příslušné orgány, které jsou součástí jednotného mechanismu dohledu, a že má odborná skupina rozhodovat ve věci, která se týká jednotného mechanismu dohledu. Orgán pro bankovníctví by měl vypracovat jednací řád odborné skupiny, který zajistí její nezávislost a objektivitu.
- (9) Složení správní rady by mělo být vyvážené a mělo by v ní být zajištěno řádné zastoupení členských států, které se jednotného mechanismu dohledu neúčastní.
- (10) V zájmu řádného fungování orgánu pro bankovníctví a odpovídajícího zastoupení všech členských států by měly být způsob hlasování, složení správní rady a složení nezávislé odborné skupiny po odpovídající době přehodnoceny s ohledem na získané zkušenosti a další vývoj.

- (11) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu v celé Evropské unii, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů a udržování stability finančního systému, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení daných cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1. V článku 4 se bod 2 podbod i) nahrazuje tímto:

„i) příslušné orgány ve smyslu směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, včetně Evropské centrální banky ve vztahu k záležitostem týkajícím se úkolů, které jsou jí svěřeny nařízením Rady (EU) č. .../...* [nařízení Rady podle čl. 127 odst. 6 SFEU], ve smyslu směrnice 2007/64/ES a příslušné orgány uvedené ve směrnici 2009/110/ES;

* Úř. věst. L ...,, s.... “

2. Článek 18 se mění takto:

- a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro bankovnínictví aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotyčnými příslušnými orgány dohledu.

Aby mohl orgán pro bankovnínictví vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotyčné příslušné orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.“

- b) Za odstavec 3 se vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Jestliže orgán pro bankovnínictví v souladu s odstavcem 3 požádá Evropskou centrální banku jako příslušný orgán, aby přijala nezbytné opatření, musí mu Evropská centrální banka vyhovět, nebo musí orgánu pro bankovnínictví do 48 hodin náležitě zdůvodnit, proč rozhodnutí nevyhověla.“

3. V článku 19 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Jestliže orgán pro bankovnínictví v souladu s odstavcem 3 požádá Evropskou centrální banku jako příslušný orgán, aby přijala konkrétní opatření nebo aby se zdržela jednání, musí mu Evropská centrální banka vyhovět, nebo musí orgánu pro bankovnínictví do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti náležitě zdůvodnit, proč rozhodnutí nevyhověla.“

4. V článku 35 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Příslušné orgány poskytnou orgánu pro bankovníctví na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro plnění jeho povinností stanovených tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím a tato žádost o informace je nezbytná vzhledem k povaze dotyčné povinnosti.

2. Orgán pro bankovníctví může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu mu může orgán pro bankovníctví poskytnout veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti v souladu s povinností zachovávat služební tajemství, kterou stanoví příslušné odvětvové právní předpisy a článek 70.“

5. V článku 41 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

„2. Pro účely článků 17 a 19 zřídí rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, kterou tvoří předseda a dva členové jmenovaní radou orgánů dohledu z řad členů s hlasovacím právem. Alespoň jeden z členů nezávislé odborné skupiny musí pocházet z členského státu, který není zúčastněným členským státem v souladu s nařízením (EU) č. .../... [nařízení Rady podle čl. 127 odst. 6 SFEU].

Členové odborné skupiny vystupují nezávisle a objektivně v souladu s článkem 42 a nezastupují dotčený příslušný orgán ani příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu.

3. Odborná skupina navrhne rozhodnutí ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu postupem podle čl. 44 odst. 1 třetího pododstavce.

4. Rada orgánů dohledu přijme jednací řád odborné skupiny uvedené v odstavci 2, včetně prováděcích pravidel k požadavku stanovenému v druhém pododstavci uvedeného odstavce.“

6. V článku 42 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Prvním ani druhým pododstavcem nejsou dotčeny úkoly, které jsou Evropské centrální bance svěřeny nařízením (EU) č. .../... [nařízení Rady podle čl. 127 odst. 6 SFEU].“

7. V článku 44 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen má jeden hlas.

Pokud jde o akty uvedené v člancích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchýlně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

Pokud jde o rozhodnutí podle článků 17 a 19, považuje se rozhodnutí navržené odbornou skupinou za přijaté, není-li zamítnuto prostou většinou, která zahrnuje alespoň tři hlasy členů zastupujících zúčastněné členské státy a tři hlasy členů zastupujících členské státy, které

nejsou ani zúčastněnými členskými státy v souladu s nařízením (EU) č. .../... [nařízení Rady podle čl. 127 odst. 6 SFEU], ani nenavázaly úzkou spoluprací s Evropskou centrální bankou v souladu s uvedeným nařízením.

Od data, kdy se počet členských států, které nejsou zúčastněnými členskými státy v souladu s nařízením (EU) č. .../... [nařízení Rady podle čl. 127 odst. 6 SFEU], ani nenavázaly úzkou spoluprací s Evropskou centrální bankou v souladu s uvedeným nařízením, sníží na čtyři nebo méně, se odchýlně od třetího pododstavce považuje rozhodnutí navržené odbornou skupinou za přijaté, není-li zamítnuto prostou většinou, která zahrnuje alespoň jeden hlas členů zastupujících uvedené členské státy.

Každý člen má jeden hlas.

Pokud jde o složení odborné skupiny podle čl. 41 odst. 2, usiluje rada orgánů dohledu o dosažení obecné shody. Jestliže se jí dosáhnout nepodaří, přijímá rada orgánů dohledu rozhodnutí tříčtvrtinovou většinou hlasů svých členů. Každý člen má jeden hlas.“

8. V čl. 45 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Toto období může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Správní radu tvoří alespoň dva zástupci členských států, které nejsou zúčastněnými členskými státy v souladu s nařízením [nařízení Rady podle čl. 127 odst. 6 SFEU] ani nenavázaly úzkou spoluprací s Evropskou centrální bankou v souladu s uvedeným nařízením. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný postup pro rotaci členů.“

Článek 2

Aniž je dotčen článek 81 nařízení (EU) č. 1093/2010, Komise do 1. ledna 2016 zveřejní zprávu o použití ustanovení tohoto nařízení, pokud jde o:

- a) vhodnost způsobu hlasování;
- b) složení správní rady; a
- c) složení nezávislé odborné skupiny, která připravuje rozhodnutí pro účely článků 17 a 19.

Tato zpráva zejména zohlední jakýkoli vývoj v řadě členských států, jejichž měnou je euro nebo jejichž příslušné orgány začaly úzce spolupracovat podle článku 6 nařízení .../..., a zjistí, zda na základě takového vývoje nejsou nezbytné případné další úpravy uvedených ustanovení, aby bylo zajištěno, že orgán pro bankovníctví přijímá rozhodnutí v zájmu udržení a posílení vnitřního trhu v oblasti finančních služeb.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*